

روزنامه جوان | شماره ۵۱۵۲

گفت‌وگو

دنیا حیدری

دارد. البته تحقیقات و آمار نشان می‌دهد بهترین راه مقابله با این فاجعه، توجه و روی آوردن به ورزش است. این در حالیست که این روزها شاهد روی آوردن ورزشکاران و فوتبالیست‌های زیادی به سوی دخانیات و مواد مخدر هستیم؛ مسئله‌ای که بسیار نگران کننده است. هر چند که بعد از فیفا و AFC، حالا سازمان لیگ فوتبال ایران با تصویب قانون منع ورود و استعمال دخانیات در تمامی ورزشگاه‌های کشور قصد مقابله با این پدیده شوم را دارد. مسئله‌ای که البته احمد هاشمیان رئیس سابق کمیته پزشکی فدراسیون فوتبال ایران تأکید دارد که به تنهایی نمی‌تواند نتیجه‌ای مثبت داشته باشد.

بررسی تأثیر گذاری قانون منع استعمال دخانیات در ورزشگاه‌ها در گفت‌وگو با دکتر احمد هاشمیان

دخانیات رانمی توان بابخشنامه حذف کرد

باشگاه‌ها به مسئولیت اجتماعی شان حساس نیستند

باتوجه به پایین آمدن سن استفاده از دخانیات و روی آوردن ورزشکاران به این مسئله، قانون ممنوعیت ورود و استعمال دخانیات در ورزشگاه‌ها چه تأثیری می‌تواند بر کند شدن این روند داشته باشد؟

اساساً تغییر آنچه در جامعه و بین افراد آن به یک عادت تبدیل شده، نیازمند صرف وقت، هزینه و سرمایه‌گذاری فرهنگی قابل توجهی است و نمی‌توان بدون فراهم کردن شرایط لازم، صرفاً با شعار دادن، یا حتی ایجاد محدودیت قانونی به ایجاد تغییر امیدوار بود. در واقع تغییر عادت و رفتارهای غلط نیازمند یک برنامه کاملاً مشخص در زمینه اقدامات آموزشی بنیادی و اساسی در باورهای اعتقادی و رفتاری افراد است که متأسفانه کمتر شاهد یک چنین برنامه جامعی هستیم. وقتی مقدمه رفع این اشکالات در جامعه شکل نگرفته با وضع قانون فقط افراد متخلف بیشتری شناسایی می‌شوند و با آنها برخورد نمی‌شود. حال آنکه به صرف این برخوردهای قانونی هرگز قادر نخواهیم بود که یک رفتار غلط را به یک رفتار و عادت صحیح تغییر بدهیم.

در واقع می‌گوید به صرف تغییر این قانون نمی‌توان انتظار ایجاد تغییر داشت؟

یعنی اگر می‌خواهیم از فوتبال به عنوان تأثیر گذارترین و پرطرفدارترین ورزش دنیا و کارکردهای اجتماعی آن در جامعه برای کم کردن وابستگی افراد به دخانیات و مواد مخدر استفاده کنیم، صرفاً اعمال این قانون آن تأثیر و انتظاری را که داریم نمی‌گذارد چراکه این رفتار در استادیوم‌ها تنها یک نماد است. یک نقطه شروع برای علاقمند به فوتبال که به‌او هشارد بدهیم استفاده از سیگار و مواد مخدر با سلامت تو و روح ورزش در تضاد است و این ممنوعیت یکسری پیام دارد.

گزارش

سعید احمدیان

«استعمال سیگار در ورزشگاه‌های فوتبال ممنوع شد». این خبری بود که اوایل هر مرداد و یک هفته قبل از شروع فصل جدید لیگ، سازمان لیگ بر تر فوتبال ایران اعلام کرد تا بدین وسیله ایران هم به جمع کشورهای اضافه شود که در استادیوم‌های آن قانون منع استعمال دخانیات در آن اجزایی می‌شود. تصمیم جدید طبق این مصوبه در صورت گرفت که کنفدراسیون فوتبال آسیا، باشگاه پرسپولیس را به دلیل استعمال سیگار توسط هواداران این تیم جریمه کرده بود. وضع این قانون در شرایطی است که تماشاگران زیادی در جریان بازی‌ها از سیگار استفاده می‌کنند و اجزایی شدن دستورالعمل جدید سازمان لیگ هر چند با استقبال دایمی روبرو شده اما به نظر می‌رسد عملی شدن آن شرایط سختی را پیش‌روی نیروی انتظامی قرار دهد، به خصوص اینکه از ورزشگاه‌های ایران خبر می‌رسد که علاوه بر استعمال دخانیات، مصرف و فروش مواد مخدر هم دیده شده تاچالش‌های بیشتری پیش‌روی نهادهای مربوطه برای پاکسازی فضای ورزشگاه‌هاز سیگار و مواد مخدر در تضاد است و این ممنوعیت یکسری پیام دارد.

قانونی که بعد از ۱۰ سال اجرائی شد

محمدرضا مسجدی، دبیر کل جمعیت مبارزه با استعمال دخانیات مهر سال گذشته آماری را ارائه داد که نشان از وضعیت فرم مصرف سیگار در کشورمان دارد. مسجدی گفته بود: «ایرانی‌ها روزانه معادل ۱۰ تا ۱۵ میلیارد تومان سیگار می‌کشند و دولت دو برابر این هزینه سیگار را خرج بیماری‌ها می‌کند. به عبارتی روزی ۳۰ میلیارد تومان مردم و دولت خرج بیماری و سلامتی می‌کنند که این رقم با محاسبه سالانه معادل کل بودجه وزارت بهداشت در سال است.» این در حالی است که این‌نامه ممنوعیت استعمال هر نوع سیگار و سایر مواد دخانی در اماکن عمومی مستفاد سال ۸۵ در مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید اما تا سال گذشته اجزای آن در امکان عمومی مغفول مانده بود و نظارتی بر اجزای دقیق و عملی وجود نداشت. بااین حال سرانجام پاییز سال گذشته سرانجام پس از گذشت ۱۰ سال از قانون ممنوعیت استعمال دخانیات در اماکن عموی این قانون برای اجرا ابلاغ شد. با اجزایی شدن این قانون از سال گذشته به منظور حقوق شهروندی و تأمین سلامت آنها، هر فردی در هر جایی نمی‌تواند به راحتی سیگار مصرف کند. این قانون به گفته دبیر کل جمعیت

ولی آیا این قانون به تنهایی می‌تواند باعث شود که تغییر رفتار اساسی در زندگی افراد شکل بگیرد؟ البته که به ندرت! **منظور تان این است که با بد معیق ترک به این مسئله نگاه کرد، درست است؟**

باید کاری کنیم که افراد به طور کلی سیگار کشیدن را کنار بگذارند و برسی آن از فوتبال به عنوان یک ابزار با کارکرد اجتماعی بالا استفاده کنیم اما این ابزار یک بخش کوچکی از برنامه ترک اعتیاد محسوب می‌شود. ما باید سعی کنیم هم با آموزش‌های لازم و هم ارائه الگوهای مناسب برای حل این مشکل گام برداریم.

ورزشکاران می‌توانند الگوهای مناسبی باشند اما این روزها شاهد شیوع استعمال دخانیات و گاه چیزی فراتر از آن در بین فوتبالیست‌ها هستیم و این تأثیری به مراتب بدتر دارد.

اساساً بازیکنان الگوهای اجتماعی برای جوانانی هستند که راهی ورزشگاه‌ها می‌شوند. پس خیلی مهم است که ما بتوانیم الگوهای خوبی را در این زمینه به مخاطبین فوتبال ارائه کنیم. یکی از آن چیزهایی که در تربیت افراد تأثیر می‌گذارد عوامل محیطی است. پس قبل از هر چیزی باید از خود سؤال کنیم برای ساختن فضای ورزش جامعه که ورزشکاران در آن شکل می‌گیرند چه سروسامان‌گذاری‌های آموزشی، تربیتی و فرهنگی کرده‌ایم. ما فرار است الگوهای مناسبی به افراد جامعه ارائه دهیم. اما برای ساختن این الگوها چه کردیم؟ آیا فقط اسم باشگاه‌هایمان فرهنگی ورزشی است؟ یا کارهای فرهنگی‌مان تنها به برگزاری نماز جماعت یازدن دو بند خلاصه می‌شود؟ اینها لازم است اما کافی نیست. در باشگاه‌های ما کدام اقدامات مؤثر فرهنگی ورزشی برنامه‌ریزی و اجرا شده برای آنکه یک ورزشکار حرفه‌ای به یک نمونه

نگاهی به اجزایی شدن قانون منع استعمال دخانیات در ورزشگاه‌ها

سیگار م‌راز من نگیر!

مبارزه به مواد مخدر شامل ورزشگاه‌های ورزشی هم می‌شود:» «این پس باید به منظور آگاهی مردم در اماکن عمومی مانند ستوران‌ها، سینما، ورزشگاه و میهمانسراها تابلوهای ممنوعیت مصرف دخانیات نصب شود، نیروی انتظامی از جمله عوامل اجزایی قانون ممنوعیت مصرف استعمال دخانیات در اماکن عمومی هستند که ابتدا باید با اخطار شفاهی از افراد سیگاری یبخواند که سیگار نکشند. اگر تابلوی ممنوعیت مصرف دخانیات در اماکن عمومی نصب شود و افراد پس از اخطار شفاهی دوباره به استعمال دخانیات اصرار کنند، جریمه می‌شوند.»

کمترین ۹۰ دقیقه بدون سیگار

پاییز سال گذشته بود که بازیکن تیم ملی کره جنوبی از سیگار کشیدن ایرانی‌ها در ورزشگاه انتقاد کرد و در جمع خبرنگاران با اشاره به جو حشمت‌تاک ورزشگاه گفت که دیگر دوست ندارد در آزادی بازی کند چون بود بی سیگار در همه جا و را اذیت می‌کنند! انتقادی که البته هر چند برای به راه انداختن یک جنگ روانی مطرح شد اما پس از این انتقاد بود که مرکز پزشکی فیفا ایفمارک در ایران، پاییز گذشته همزمان با هفته تربیت‌بدنی پوشش مبارزه

بررسی تأثیر گذاری قانون منع استعمال دخانیات در ورزشگاه‌ها در گفت‌وگو با دکتر احمد هاشمیان

دخانیات رانمی توان بابخشنامه حذف کرد

باشگاه‌ها به مسئولیت اجتماعی شان حساس نیستند

اخلاقی ورزشی تبدیل شود؟ اما در خصوص اینکه ورزشکاران به این سمت کشیده شدند باید تأکید کنیم که تعداد آنها زیاد نیست چون ورزشکار حرفه‌ای نمی‌تواند به استعمال دخانیات دست نزند! چرا که در عملکرد او تأثیر می‌گذارد.

یعنی نقش اصلی را در این بین باشگاه‌ها بازی می‌کنند؟

شما نگاه کنید وقتی یک ورزشکار حرفه‌ای که معمولاً از شهرت‌ها و از قشر ضعیف جامعه هست که در بدو ورود بسیار سلامت و عاشق ورزش، تمام زندگی و وقت خود را صرف در خوشش در این عرصه می‌کند. اما چه می‌شود که وقتی وارد فضای ورزشی می‌شود یک تغییر رفتار از او شاهد هستیم. دلیلش این است که زیرساخت‌های فرهنگی و تربیتی که باید در باشگاه‌های حرفه‌ای مطرح‌ا اجرا شود، نه طراحی شده و نه اجرا! بعد نقش مابه عنوان پزشک این است که برویم به این‌ا توصیه کنیم که این کارها را نکنید که توصیه نیز به تنهایی نمی‌تواند راهگشا باشد. خصوصاً که آنها در جوانی و نوجوانی که در اوج قدرت بدنی هستند وارد ورزش می‌شوند. زمانی که ما توصیه‌پذیر نیستند و از خود مقاومت نشان می‌دهند. پس اصولاً به عنوان پزشک فقط فرصت یک توصیه را داریم یا مراقبت کردن و نهایت گرفتن تست که ببینیم نیکویم در خون آنها هست یا نه. اما ما باید فراتر از توصیه و نصیحت، صاحب برنامه فرهنگی- تربیتی تأثیر گذار باشیم. هم‌طور که در باشگاه‌های حرفه‌ای دنیا می‌بینید، برای ورزشکار در کنار برنامه تمرینی، برنامه‌های دینی و آموزشی وجود دارد که از ورزشکار الگویی می‌سازد که در جامعه نماد دستگیری و کمک به محرومان و نیازمندان الگویی آن جامعه می‌شود.

اما برای دستیابی به این هدف باشگاه‌ها نیز باید موظف به اجرای برنامه‌های اصولی باشند؟

بله، همین‌طور است. برای دستیابی به هدف، تنها اعمال یک قانون نیست، باید همه دست به دست هم بدهند. اساساً انجام کارهای زیربنایی و به خصوص تغییر شیوه زندگی و اقداماتی که نیازمند تغییر بیش و رفتر در افراد هست، کار سختی است و ما به دنبال کارهای سخت و ترقیم و این اشتباه بزرگ ماست. در درجه اول باید نگرش مدیرانی ورزشی در خصوص وظایف تربیتی و فرهنگی کمالاً اصولی باشد. مجموعه مدیریتی باید این باور را داشته باشد که ورزشکاری که فاقد ارزش‌های اخلاقی و انسانی و تربیتی و فرهنگی است می‌تواند تبدیل به ماده منفجره برای کشور شود و هر اندازه این افراد مشهور تر و معروف‌تر، خطرناک‌تر. در حال عمل باید باشگاه‌ها را موظف کنیم که سهم هزینه کرد خود برای بخش فرهنگی و تربیتی را کاملاً شده و نه اجرا! بعد نقش مابه عنوان پزشک این است که برویم به این‌ا توصیه کنیم که این کارها را نکنید که توصیه نیز به تنهایی نمی‌تواند راهگشا باشد. خصوصاً که آنها در جوانی و نوجوانی که در اوج قدرت بدنی هستند وارد ورزش می‌شوند. زمانی که ما توصیه‌پذیر نیستند و از خود مقاومت نشان می‌دهند. پس اصولاً به عنوان پزشک فقط فرصت یک توصیه را داریم یا مراقبت کردن و نهایت گرفتن تست که ببینیم نیکویم در خون آنها هست یا نه. اما ما باید فراتر از توصیه و نصیحت، صاحب برنامه فرهنگی- تربیتی تأثیر گذار باشیم. هم‌طور که در باشگاه‌های حرفه‌ای دنیا می‌بینید، برای ورزشکار در کنار برنامه تمرینی، برنامه‌های دینی و آموزشی وجود دارد که از ورزشکار الگویی می‌سازد که در جامعه نماد دستگیری و کمک به محرومان و نیازمندان الگویی آن جامعه می‌شود.

موظف به اجرای برنامه‌های اصولی باشند؟

استعمال دخانیات توسط هوادارانش در دیدار بال‌راین قطر با ۳ هزار دلار جریمه مواجه شده است و در مدت ۳۰ روز باید این جریمه را پرداخت می‌کرد. طبق رأی AFC در صورت تکرار این اتفاق در بازی‌های آینده پرسپولیس با جریمه سنگین‌تری مواجه می‌شود.

۳۱ تیر بود که طبق مصوبه هیئت رئیسه سازمان لیگ فوتبال ایران در فصل ۹۷-۹۶، ورود و استعمال دخانیات در تمامی ورزشگاه‌های کشور ممنوع شد طبق این مصوبه سیگار جزو اقلام ممنوعه محسوب شده و تماشاگران نباید باسیگار وارد ورزشگاه شوند در هفته اول فصل جدید لیگ مسئولان ورزشگاه آزادی برای عدم ورود سیگار به ورزشگاه مستحکمی‌های زیادی داشتند اما همچنان روی مسیقلات تماشاگران زیادی اقدام به استعمال دخانیات می‌کردند تا عملی شدن اجزای این طرح به زمان احتیاج داشته باشد.

سیگار که هیچ، مواد مخدر هم هست

علاوه بر سیگار، موضوعی که در ورزشگاه‌های کشورمان تکان دهنده است، فروش و مصرف مواد مخدر است. سال ۹۱ بود که پایگاه خبری جهان‌نیوز در خبری نوشت: «در جریان برگزاری دیدار استقلال و ذوب‌آهن، برخی افراد معناد در تونل بیندیده با جایگاه ۲۱ ورزشگاه آزادی به استعمال مواد مخدر آن هم بدون کوچک‌ترین نگرانی مشغول بودند! این افراد که ظاهراً برای تماشای بازی به ورزشگاه آمده بودند به راحتی از انواع مواد مخدر استفاده می‌کردند و برخی تماشاگران رهگذر نیز با تعجب آنها را می‌نگریستند!»

هر چند فروش مواد مخدر در ورزشگاه آزادی و در جریان برگزاری مسابقات لیگ برتر شاید ابتدا قابل باور نباشد ولی استفاده از یک در دوربین مخفی بر این موضوع صحه گذاشت. ابیات این موضوع دوربین مخفی برنامه ۹۰ این هفته در بازی پرسپولیس و فولاد به ورزشگاه آزادی و به میان هواداران رفت. در ابتدا تماشاگرانی که خود سیگار به همراه داشتند اکثر آژانس‌تسه بودند بدون مشکل از گیت‌های بازرسی عبور کنند و در ادامه هوادارانی که می‌خواستند از داخل ورزشگاه سیگار تهیه کنند، با وجود منع قانونی، سیگار را از فروشگاه‌های حاضر در استادیوم تهیه می‌کردند. البته تعدادی از این فروشگاه‌ها هم از فروش سیگار خودداری می‌کردند. در پایان این ایتیم عادل فردوسی‌پور ضمن تمجید از این قانون گفت: «در ورزشگاه به غیر از سیگار، انواع دخانیات دیگر نظیر گل و علف نیز به فروش می‌رسد که نوع اصلی‌اسم آنها را هم شنیده‌ایم!»

مبارزه با دخانیات فرهنگسازی می‌خواهد

نگاه

شیوانوروزی

«هوای پاک حق همه است دخانیات نه» شعاری است که تحقق آن به نفع همه مردم خواهد بود. با ممنوع شدن کشیدن سیگار در ورزشگاه‌های فوتبال ایران انتظار می‌رود از این پس دود دخانیات به چشم تماشاگران نرود. منتها انتشار عکس‌هایی از چند هوادار در حال سیگار کشیدن در ورزشگاه

آزادی نشان می‌دهد که به این زودی‌ها نباید منتظر عملی شدن این قانون باشیم.

ورزش همواره یکی از راه‌های پیشگیری از معضلات اجتماعی و مسوئیت دادن اکثریت جامعه به سمت زندگی سالم محسوب می‌شود و گسترش هر چه بیشتر آن تأثیری مثبتی در سلامت مردم دارد. اما در صورتی می‌توان تأثیرات ورزش را در جامعه مشاهده کرد که در گام اول محیط‌های ورزشی عاری از معضلات اجتماعی باشد. استعمال دخانیات در ورزشگاه‌ها بدون شک با روح ورزش ناسازگار است و تازمانی که مانع این پدیده زشت در محیط‌های ورزشی نشویم، نه تنها نمی‌توانیم اثر مثبت ورزش در بین اقشار جامعه به ویژه جوانان را ببینیم بلکه باید منتظر عواقب بدتر هم بود. با اینکه آمار روی آوردن ورزشکاران به خصوص فوتبالیست‌های ایرانی به دخانیات روز به روز در حال افزایش است و به گفته مسئولان نمی‌توان زندگی شخصی آنها دخالت کرد اما در بحث کشیدن سیگار روی سکوها قطعاً می‌توان وارد عمل شد و در اقدامی ضررتی با آن برخورد کرد. اصلاً زبینه‌د ورزشگاه آزادی، بزرگ‌ترین ورزشگاه فوتبال کشور نیست که تماشاگران با خیال راحت سیگار بیاورند و در جریان بازی دود سیگار از روی سکوها به راحتی قابل مشاهده باشند. البته ممنوعیت استعمال دخانیات در ورزشگاه‌ها تنها راهکار برای رسیدن به این هدف نیست. برای اینکه قانون فوق تمام و کمال اجرا شود دو مقوله فرهنگسازی و برخورد قاطع با قانونشکنان باید بیش از پیش مورد توجه قرار بگیرد. هر چند که باشگاه‌های فوتبال نام فرهنگی – ورزشی را بدک می‌کشند و مسئولان ارشد ورزش و فوتبال نیز در ظاهر عاشق کارهای فرهنگی هستند اما در عمل و زمانی که حرف از ممنوعیت کشیدن سیگار در ورزشگاه به عمل می‌آید، معلوم می‌شود در این سال‌ها تنها کاری که برای فوتبال انجام نشده کار فرهنگی است! اگر در این سال‌ها که لیگمان مثلاً حرفه‌ای شده هر یک از باشگاه‌های حاضر در لیگ برتر قدمی در راه مبارزه با دخانیات برداشته بودند، حالا برای اعمال یک قانون با چالش مواجه نبودیم، از سوی دیگر اینکه آقایان مسئول نیز مشغول امور دیگر بودند و اهمیتی به خلأهای فرهنگی فوتبال ندادند، اینجاست که عدم فرهنگسازی در فوتبال بیش از پیش به چشم می‌آید. کنفدراسیون فوتبال آسیا در ادامه اعمال قوانین سختگیرانه در جهت حرفه‌ای شدن فوتبال در قاره کهن و قدم برداشتن در مسیر پیشرفت به استعمال دخانیات در ورزشگاه آزادی اعتراض کرد، اعتراضی که طبق قوانین بین‌المللی فوتبال بجا بوده و به همین خاطر بزرگ‌ترین نهاد فوتبال آسیا باشگاه پرسپولیس راه‌به دلیل کشیدن سیگار از سوی برخی تماشاگران در ورزشگاه آزادی در مصاف با الریان به جریمه نقدی محکوم کرد. اینگونه تنبیهات انضباطی مسائلی نیستند که بتوان آنها را به گردن این و آن انداخت. وجود چنین پدیده‌ای در آزادی نمود کاملی از خلأهای فرهنگی و اجرا نشدن قوانین است. باید اذعان کرد که فدراسیون فوتبال به دلیل فشاری AFC بر رعایت همه‌جانبه قوانین مجبوره به ممنوع کردن استعمال دخانیات شده وگرنه در این سال‌ها خبری از ممنوعیت نبوده و حتی بعضاً شنیده می‌شود که سیگار تنها دخانیات مصرف شده روی سکوها نیست! در این بین برای اینکه این ممنوعیت به مرحله اجرا برسد و هیچ فرد خاطی جرئت تخلفی نداشته باشد، مجموعه مدیریتی باید این باور را داشته باشد که عکس‌های خبری حین و بعد از یک بازی مشخص شود تعدادی از تماشاگران طبق روال سیگار کشیده و فوتبال تماشایی‌کننده به این معنی است که فدراسیون و سازمان لیگ موضوع را جدی نگرفته‌اند. خاطیان و تماشاگر نماها هم که به سهل‌انگاری‌های مسئولان فوتبال عادت کرده‌اند و مطمئن هستند خبری از برخورد نیست. این دست روی دست گذاشتن‌ها به ضرر فوتبال و جوانان جامعه تمام خواهد شد. از یک سو تهدیدات و جریمه‌های سنگین AFC ادامه دارد و از سوی دیگر هم سلامت هواداران فوتبال در سایه این سهل‌انگاری‌ها به خطر می‌افتد. هفته‌اول لیگ هفدهم اولین تجربه جدی مسئولان برای اجرای قانون ممنوعیت ورود سیگار به ورزشگاه و استعمال آن بود که البته تجربه موفقی هم از آب درنیامد. باید دید مأموران حراست و فدراسیون از این تجربه در هفته‌های آتی چه استفاده‌ای می‌کنند. فقط یادمان باشد خیلی‌ها در آسیا منتظرند تا از طریق فوتبال به کشورمان ضربه بزنند. تا دیر نشده و قبل از اینکه بهانه‌ها به دست AFC بیفتد باید از در دخانیات در ورزشگاه‌ها خلاص شویم.

مبارزه جهانی با فضای دودآلود ورزشگاه‌ها

فوتبال و سیگار با هم همخوانی ندارند

استعمال دخانیات و سیگار در هیچ کجای دنیا جرم محسوب نمی‌شود و هر کس می‌تواند این کار را انجام دهد! وقتی بای مقررات اجتماعی حقوق دیگران به میان می‌آید، آن وقت داستان متفاوت است. این

روزها در بسیاری از کشورهای جهان شاهد وضع قوانینی هستیم که استعمال دخانیات را در امکان عمومی نظیر اتوبوس‌ها، مترو، سالن‌های سینما و محیط‌های آموزشی ممنوع اعلام می‌کند، در این میان مقوله ورزش و محیط‌های ورزشی قصه‌ای کاملاً متفاوت دارد! ناصلاً ورزش به عنوان دشمن اعتیاد و هر گونه مواد مخدر از جمله سیگار شناخته می‌شود. بنگریم که برخی از چهره‌های بنام و مشهور ورزشی از سیگار استفاده می‌کنند اما این مسئله نمی‌تواند تأثیری در روح مبارزه ورزش با استعمال دخانیات داشته باشد. تا کنون از سوی فدراسیون بین‌المللی فوتبال فیفا و کنفدراسیون‌های فوتبال قاره‌ها قوانین زیادی برای جلوگیری از ورود دخانیات به ورزشگاه و محیط اطراف زمین مسابقه وضع شده است. قوانینی که البته بسیاری از آنها به صورت مقطعی و صرفاً شامل حال یکسری مسابقات بوده است اما به هر حال جنبه پیشگیری داشته و راهی برای مبارزه با ورود دخانیات به استادیوم‌های فوتبال محسوب می‌شود. کمی که به عقب برگردیم شاید بتوان اولین برخورد جدی فیفا در این خصوص را به برخورد فدراسیون جهانی با سرمربی تیم ملی مکزیک در جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان نسبت داد. جایی که او در جریان بازی مقابل تیم ملی ایران روی نیمکت که دو کشور میزبان به ویژه اوکراین نرخ بالای بونری روی چهره‌اش زوم کرده بودند. فیفا بلافاصله بعد از بازی به سرمربی مکزیک تذکر داد و با صدور بیانیه‌ای از بقیه مربیان تیم‌ها خواست تا این کار را در ورزشگاه انجام ندهند. هر چند که مربی بزرگی چون مارچلویینی در همان جام و بعد از قهرمانی ایتالیا با سیگار برگ به داخل زمین مسابقه آمد!

■ ■ ■

در سال ۲۰۱۲ اتحادیه فوتبال اروپا استعمال دخانیات در طول برگزاری رقابت‌ها در ورزشگاه‌های اوکراین و لهستان را ممنوع اعلام کرد. میشل پلاتینی رئیس وقت یوفا در این خصوص گفت: «قبالت‌های یورو ۲۰۱۲ منظور احترام به سلامت تماشاگران و تمام آنها یی که درگیر مسابقات هستند بدون استعمال دخانیات برگزار می‌شود.» حرف‌های پلاتینی وقتی که کاملاً ممنوع است با متخلفان برخورد می‌شود. سران یوفا اعلام کردند این تصمیم بخشی از برنامه‌های «احترام به سلامت» این اتحادیه است. دوطلبان و ناظران حاضر یورو آغاز شده بود که البته چندان مؤثر نبود. شاید به همین خاطر بود که اندروول واسلیویو یکی از مسئولان عالی رتبه یوفا در آن مقطع اظهار داشت: «فوتبال به طور کلی ورزش برای سلامتی است و دخانیات با آن تضاد دارد. این دود به هیچ وجه با هم همخوانی ندارد. بند باید با استعمال دخانیات مبارزه کنیم.»

■ ■ ■

یوفا به رقابت‌های یورو ۲۰۱۲ قنات نکرد و برای برگزاری رقابت‌ها در ۲۰۱۶ در فرانسه قوانین سخت و سفی و سخت‌تری را وضع کرد. یوفا به طور رسمی اعلام کرد که در طول مسابقات استعمال دخانیات و حتی استفاده از سیگارهای الکتریکی هم کاملاً ممنوع است با متخلفان برخورد می‌شود. سران یوفا اعلام کردند این تصمیم بخشی از برنامه‌های «احترام به سلامت» این اتحادیه است. دوطلبان و ناظران حاضر در این رقابت‌ها که وظیفه اجرای دقیق این قانون را داشتند، آموزش‌های لازم در این خصوص را دیده بودند و در طول رقابت‌ها به متخلفان تذکرات لازم را می‌دادند.

■ ■ ■

کنفدراسیون فوتبال آسیانیز گام‌هایی را در این خصوص برداشته است. گام‌هایی مقطعی که البته می‌تواند برای شروع خوب باشد. از اقدامات AFC می‌توان به جریمه شدن باشگاه پرسپولیس از سوی آنها به سبب استعمال دخانیات توسط تماشاگران این تیم در ورزشگاه اشاره کرد. AFC باال سال نامه به فدراسیون‌های تابع خود اعلام کرده سختگیری‌های بیشتری نسبت به این بی‌انضباطی‌ها در دستور کار خود قرار می‌دهد.